

ВАСИЛИЙ И. БОГДАНОВ НА СТАРИЦАТА

Превод от руски: Иванка Павлова, —

chitanka.info

В мрака кандилце мъждука едвам.
Гледа Исус от иконата ням.
Къса се майката... Бедната!
В скромен ковчег върху масата там
щерка ѝ спи, ненагледната.

Нищо, старице, не връща смъртта.
Попът прочете молитва. Скръбта
мъчи душата, сразената.
Мъртвата утре ще спуснат в пръстта,
в гроба, в земята, студената.

Ще я засият и край. Не плачи,
че дъщеря ти затвори очи
и не повтори пътеката
и участието ти. Неволя вгорчи
твоята младост, нелеката.

Няма да бъде с живот пропилян,
няма да вехне с мъж, вечно пиян,
нито на „ласки“ с тоягата
ще я приучва съпруг-грубиян —
скотски до него да ляга тя.

А си лелеяла други мечти,
своята рожба отглеждайки ти,
в сладки надежди увлечена:
„В дрехи дантелени тя ще блести,
като дворянка облечена.

Влюбен в красивата млада мома,
всеки дворянин би спрял у дома.
Прошка ще молим впоследствие...“
Бог да те пази, старице, сама
не пророкува ли бедствие?

Ти ли желаете страшния път
тя да поеме и своята плът
да осквернява в леглото си,
да я презре и охули светът,
болна да свърши живота си?

Стига, старице, че тежък живот
чака бедняка, превърнат на скот,
мъчен от нужди, лишения.
Тя се спаси от ужасен хомот:
по-добре в гроба, студения.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.